

AZET

1/2026

Zpravodaj klubu kaktusářů Astrophytum Brno

Činnost klubu

Setkání gymnofilů

Osobnosti a výročí

Lokalita Esmeralda

Valná hromada Společnosti

Botanická zahrada Mnichov

Kytka čísla *Gymnocalycium pflanzii*

Kam a kudy dál?

Odpočítáváje první týdny nového roku mám před sebou hromádku příspěvků do prvního čísla. Moc pěknou hromádku. A stále přibývá. Věil v zimě v teploučku, kdy ještě není moc důvodů vystrkovat čumák z doupěte – to se to píše. Počasí je vytrvale pošmourné, syrové... Těšte se na zprávy o činnosti, zážitky z cest, návštěvy zajímavých míst.

A co historie? V čase, kdy dny se začínají nesměle prodlužovat, tedy jejich světlá část. Někteří kaktusáři tuto dobu poněkud nedočkavě nazývají předjařím. Na naší politické scéně nevidím nic zajímavého. Vše je stabilní, obvyklé a předvídané. Nová vláda nevšímajíc si nespokojených křiklounů se po chvíli dohadování s prezidentem Pavlem ustavila a usadila a pomalu couvá ze svých slibů. Více se ovšem mluví a píše o dění v cizině. Americký prezident Trump vlítl na Venezuelu a odnesl si odtud prezidenta Maduru s chotí. Připomíná to pohádky o čertovi. Ovšem nevěda, jak to všechno ve skutečnosti je, neměl bych si z toho utahovat. No a aby toho nebylo málo, chystá se ještě uzmout Grónsko. Skromnost rozhodně není jeho ozdobou. Dříve se však dost zhurta pustil do Íránu, zatímco v Evropě ubývá ropa a plyn. Ještěže se blíží to jaro.

Dnešní velkou módou a často propíranou technologií je tzv. umělá inteligence. Občas do ní dloubnu a zkouším, co dovede. K něčemu se hodí, kvůli některým výtvorům bych ji nejraději poplival a zadupal. Proč se o tom zmiňuji? Nechal jsem ji upravit fotku na titulní stránku tak, abych získal tmavé okraje, čímž vzniklo kontrastní pozadí pro logo a text a kytka více vynikne. Budiž. Toto jí jde lépe, než věci odborné, kde si často bezostyšně vymýšlí. Nechtěl bych se na ni spoléhat.

A věil už nebudu zabírat místo a vrhneme se na činnost klubu. Minule jsme skončili schůzí výboru v srpnu, zářijovou členskou a zájezdem.

Josef

Výborová schůze 23. září 2025

Výbor klubu se toho dne v 17 hodin sešel v Tuřanech u přítele Michala Šatného. Stalo se hezkou tradicí, že nás již po několikáté Michal pozval na zářijovou schůzi k sobě domů, kde pro nás se svou paní přichystal na zahradě pohoštění s grilováním. Moc jim za to děkujeme.

Pochválili jsme zářijovou přednášku, kde jsme přivítali přítele Jardu Šnicera, který nám vyprávěl své zážitky z cesty do Brazílie, kterou podnikli pro objevení nového druhu kaktusu *Uebelmania nuda*. Detaily jeho cesty již

byly popsány v minulém čísle.

Požádali jsme Josefa Polácha o pomoc s přípravou Azetu. Koncem roku vyjde (a vyšlo) sloučené číslo 3+4/2025.

Zájezd za kaktusy se uskutečnil podle plánu, zúčastnilo se asi 35 osob. Podrobnosti ze zájezdu byly popsány ve článku v předchozím čísle Azetu.

Schůze výboru 15. října 2025

V říjnu se výbor sešel opět v restauraci u Tesaře. Řešili jsme poslední detaily připravovaného sympozia a valné hromady společnosti. Akce se uskuteční v sále SDH Bohunice. V tomto prostoru je k dispozici také předsálí, kde nabídneme drobné občerstvení pro hosty.

Pro všechny účastníky Valné hromady (volitele) jsme jako klub připravili drobnou upomínku. Jedná se o tašku s logem našeho klubu, naše propagační předměty (magnetka, propiska), Radek věnoval malou skleničku „meruňky z Hlíny“, Karel vyjednal propagační ponožky od JmK a Standa zajistil propagační materiály o Brně. Jako volitele pro valnou hromadu jsme za náš klub navrhli Tomáše Lachkého.

Radek nám přednesl informace z jednání výboru SČSPKS, které proběhlo 26. 9. 2025 v Chrudimi. Byla stanovena cena časopisu pro rok 2026 a ta zůstává na 350 Kč, navyšuje se pouze individuální poštovné na 130 Kč a skupinové poštovné o cca 8 %. Cena Atlasu 2026 je stanovena na 350 Kč. Na cenu Zlatý Alberto 2026 byl z navržených kandidátů zvolen přítel Václav Jakubec.

Členská schůze 7. listopadu 2025

Přednáška – Jan Hadrava: Echinocereusy v přírodě a v kultuře. Ze středočeských Babic k nám tentokrát zavítal pěstitel mrazuvzdorných kaktusů a spoluautor stránek www.mrazuvzdornekaktusy.cz (doporučujeme, je tam i nabídka semen).

V úvodu přednášky podotkl, že květy echinocereusů jsou nejpestřejší mezi kaktusy a kromě modré lze u tohoto rodu najít snad všechny barvy. Rod obsahuje 170 druhů, z nichž asi polovina roste v USA a s těmi nás postupně seznámil. Mohli jsme vidět nepřebornou škálu barev květů, kvalitní fotografie z nalezišť v přírodě i z kultury a slyšet jména i opravená zařazení některých dříve samostatných druhů či poddruhů. Trsy *E. mojavensis* z lokality nebo příčkovité otrnění *E. caespitosus* vzbudily

oprávněný obdiv. Ujasnili jsme si, že *E. rosei* nekvete růžově neboť jeho jméno je odvozeno od pana J. N. Roseho nebo jsme se dozvěděli, že *E. damsii* je samostatný druh. Kaktusářským vtípkiem pak byla rada spočítat počty chromozomů a ujistit se tak, že námi pěstovaný druh je tetraploid.

Velice precizní představení tohoto rodu pak ukončily fotografie květů hybridů, které přednášející také pěstuje. Pro pěstitele a milovníka mrazuvzdorných kaktusů byla přednáška zcela jistě velkou inspirací.

Schůze výboru 11. listopadu 2025

Listopadová schůze se uskutečnila netradičně v salóncu restaurace U Tesaře. Nejprve předseda Radek Čech poděkoval všem členům výboru za pomoc při přípravě sympózia a valné hromady společnosti. Sympozium mělo velice kladné hodnocení a myslím si, že i uspořádání valné hromady jsme zvládli na výbornou. Akce se uskutečnila v sále SDH Bohunice, protože sál MěÚ Brno Líšeň, kde míváme Sympozium standardně, nebyl v tomto termínu k dispozici. A my ostatní také děkujeme i našemu předsedovi Radkovi, za jeho velký podíl na pořádání této akce.

O výsledcích jednání Valné hromady bude samostatný článek.

Hodnocení přednášky Jana Hadravy bylo příznivé, přednáška o Echinocereusech byla zajímavá, i když místy velice odborná.

Protože členové spolku nevyvíjejí téměř žádnou aktivitu, co se týče psaní článků, je možné, že v budoucnu přistoupíme ke sloučení čísel Azetu.

Koupili jsme nový notebook, jak bylo schváleno výroční členskou schůzí v únoru.

Oslovili jsme tvůrce webových stránek a pracujeme na spuštění nového webu.

Na členské schůzi byla jako každoročně vyhlášena soutěž o „Kytku na plakát“. Fotky se posílají na email Josefa Polácha josef@polach.org nebo Jany proch.jana@centrum.cz.

Členská schůze 5. prosince 2025

Přednáška: Jakub Jilemický: Poklady Richtersveldu a Namaqualandu byla tentokrát věnována sukulentům. Jakub Jilemický, specialista především na rody *Haworthia* a *Gasteria*, nás pozval na západ jižní Afriky do oblastí ležících na území Jihoafrické republiky a částečně Namibie(Namaqualand). Fotografie ze šesti cest nám ukázaly toto na první pohled nehostinné území jako místo, kde roste a kvete nespočet nejrůznějších rostlin, které se těmto složitým podmínkám dokázaly přizpůsobit. Viděli jsme celou plejádu rostlin

od miniaturních druhů rodu *Crassula*, *Lithops*, přes pryšce (*euphorbie*), smrdutky, cibuloviny rodu *Haemanthus* a *Ornithogallum*, pelargonie, sarcocaulony až po drobné aloe a jejich nedávno do rodu *Aloidendron* přesunutě, mnohem větší blízké příbuzné. Bohužel i tady se projevuje změna klimatu a v rozmezí šesti cest bylo možno zaznamenat, že řada rostlin trpí a hyne. Kromě rostlin jsme mohli vidět agamu, gekona, štíra či žáby, které zdejší podmínky také zvládají. S podivem pak je výskyt nádherných antilop onyxů.

Protože přednášející navštívil tato místa několikrát, viděli jsme rostliny v nejrůznějších fázích růstu, od letní stagnace až po stadium, kdy po vzácném a krátkém dešti poušť doslova rozkvétá. Znalosti přednášejícího, rozmanitost rostlin i kvalita fotografií zasela zatím maličké přání, se do téhle podivné a tolik zajímavé krajiny podívat.

Schůze výboru 16. prosince 2025

Prosincová přednáška Jakuba Jilemického o putování a rostlinách Richtersveldu byla velice pestrá a zajímavá. Na přednášce se sešlo více než 50 našich členů. Probírali jsme běžné klubové záležitosti.

Náš věstník Azet, který se snažíme vydávat 4krát ročně, se nám obtížně daří naplňovat. Apelujeme na naše členy, aby se více zapojili do psaní příspěvků. Budeme rádi za zkušenosti s pěstováním, návštěvy zajímavých míst nebo jakékoli jiné příspěvky, se kterými chcete podělit s ostatními. Nejsme odborný časopis, je to pouze náš věstník a náš koníček.

Dohodli jsme termín naší výstavy, která se uskuteční od 6. do 10. června 2026, jako loni v zahradnictví Carex v Bystřci. Ostatní podrobnosti budou upřesněny postupně.

Odsouhlasili jsme si termíny pro členské schůze: 9. ledna, 6. února – Výroční členská schůze, 6. března, 10. dubna, 15. května, červen nebude, protože budeme mít zahájení výstavy, 4. září, 17. října – sympozium, 6. listopadu a 4. prosince 2026.

V prosinci jsme se také dověděli velice smutnou zprávu o úmrtí našeho člena a přítele Viléma Reinöhla, v jehož domě je v současnosti umístěna naše knihovna. Pokud by měl někdo z členů možnost poskytnout svůj prostor k umístění knihovny, byli bychom moc rádi.

Členská schůze 9. ledna 2026

Přednášku měl přítel Petr Metela, a jak jinak než o Mexiku. Tentokrát ji pojal jako přehlídku rostlin, které ve sbírkách často trochu přehlízíme – mamilárií. Na promítaných snímcích jsme viděli řadu kaktusů, se kterými mnozí z nás kdysi začínali. Postupem času ale – ať už pro jejich zdánlivou „obyčejnost“, nebo kvůli přílivu jiných, sběratelsky lákavějších druhů – často skončily v části skleníku s pracovním názvem „všehochut“.

Při prohlížení fotografií jsem si uvědomil, jak při honbě za všelijakými špeky zapomínám na tyto klasické kytky, jako jsou *Mammillaria bocasana*, *M. candida* nebo *M. bombycina*. Přitom právě ony mají něco do sebe a stále dokáží zaujmout. Pro ty, kterým mamilárie přece jen nic moc neříkají, byla přednáška obohacena i o další druhy rostoucí na stejných lokalitách, například *Homalocephala texensis* nebo *Turbincarpus alonsoi*. Díky tomu si na své přišel opravdu každý.

Vít Holík

Oranžovokvěté *Gymnocalycium pflanzii* (Vaupel) Werdermann

Kytkou čísla jsou velmi krásné rostliny pocházející převážně z teplejších oblastí Bolívie a Paraguaye. S výjimkou poddruhu *argentinese* (H. Till a W. Till), který roste v argentinských provinciích Salta a Tucumán. A máte-li štěstí s volbou lokality a někdy i polního čísla, mohou vás rostliny potěšit krásně oranžovými květy, které jsou v rodu *Gymnocalycium* velmi vzácné (obvyklá barva *G. pflanzii* je bílá s tmavě červeným jícnem). Barva květů u oranžově kvetoucích jedinců je proměnlivá v čase. Záleží hodně na počasí a stáří květů. První dva dny jsou intenzivně oranžové a na konci kvetení jde barva do jemně růžové až bílé.

Škoda, že ve sbírkách tyto rostliny příliš rozšířené nejsou, snad z důvodu většího rozměru rostlin a potřeby teplejšího zimování.

Tomáš Lachký

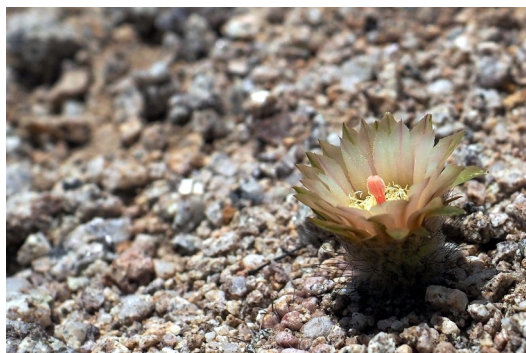
Lokalita Esmeralda

Takto se obvykle označuje území v okolí Planta Esmeralda, které navazuje na Quebrada de la Cachina a zahrnuje pobřežní pásmo kopců a dvě údolí Quebrada Guanillos a Quebrada Tigrillo. Název dostala od malé osady Planta Esmeralda s bývalým měděným, dnes již uzavřeným dolem. Jsou zde podmínky k výskytu mlžného pásu s pravidelným výskytem mlhy zvané camanchaca. Další lokalita, kde se „esmeralda“, jak ji familiérně říkám, nachází, je Národní park Pan de Azúcar. To je v Jižní Americe v Chile.

Rostlina, o které jsem se rozhodl psát, nese opravdu mnoho názvů. Za všechny uvedme například *Eriosyce*, *Chileorebutia* nebo *Neochilenia*. Jeden zkušený kaktusář mi na letošní výstavě řekl: „Záleží na tom, čemu věříš“ a já věřím, a nejvíc se mi líbí označení *Thelocephala esmeraldana*.

U živých organismů mě vždy zajímaly (více než válka v názvosloví) jejich životní podmínky, jejich projevy, to, jak rostou a jejich adaptace. Proto mě vždy fascinovaly například články Honzy Glosera „Antarktické vegetační oázy“ nebo „Fyziologické adaptace sukulentních rostlin“, jež se dají dohledat na internetu v časopise Živa. A tak i u těchto krásných rostlin mě zejména zajímalo, jak se adaptovaly ve své domovině.

Nechme chvíli hovořit Grzegorze Matuszewského: „T. esmeraldany rostou v poušti ve štěrku, jak je patrné z fotek. Rostou jak v údolích, tak i na kopcích. Za suchého počasí je těžké je najít, protože jsou vždy zatažené do písku. Pokud v červnu a červenci prší, v listopadu kvetou a je jich všude plno. Dozrálé plody valí vítr po planinách a při tomto pohybu se pozvolna vysypávají semena (což se ve sbírkách neděje a tak se semínka drží ve spodní části plodu, odkud při sklizni okamžitě vypadávají, pozn. autora). Tímto originálním způsobem se tak rostlina šíří po okolí. Pokud je sucho, plody pojídají lamy guanako. Teploty se pohybují mezi +7 až +30 °C a od moře fouká studený vítr.“ – Tolik slova Grzegorze, který mi k tomuto článku dal nejen informace, ale i fotky. Za to mu děkuji! (Více na poslední straně.)

Petr Zeidler

Jiří Trávníček – 80 let

Dne 15. 2. 2026 oslavil své krásné životní jubileum pan Jiří Trávníček, pěstitel kaktusů, sukulentů a malíř obrazů.

Jeho vášeň pro sukulentní rostliny přináší radost nejenom jemu, ale i všem, kteří jeho rozkvetlou zahradu „v horách židlochovicích“ obdivují.

Jiří, přejeme Ti ke tvým 80 letům: Pevné nervy při přesazování, hodně květů, tam, kde je obvykle jen trn a především zdraví, radost a pořádně ostrý smysl pro humor. Není důležité, kolik je Ti let – důležité je, kolik kaktusů ti ještě zbývá přesadit.

Za všechny kamarády a kaktusářské kolegy Jaroslav Kašparovský.

Ing. Jaromír Dohnalík – in memoriam

Zemřel dne 26. září ve věku 86 let, po delší těžké nemoci. Byl dlouholetým členem našeho kaktusářského spolku a mým dobrým přítelem po mnoho let. Většinou našich členů byl dobře znám nejen z našich členských schůzí, leč i jako aktivní účastník výstav, zájezdů, avšak hlavně coby tvůrce každoročně vydávaných katalogů semen pod názvem Cactus – Hobby Brno.

Kaktusářské zálibě se začal věnovat jako většina z nás před asi 55 lety. Po mnoha letech se mu podařilo sehnat menší zahradu v Brně-Komíně. Bylo to zásluhou přítele Josefa Moučky, který měl domov a skleník jen přes cestu. Takže mohli kaktusářit téměř spolu. Netrvalo dlouho a na zahradě vyrostl nový skleník a větší počet přizemních skleníčků. A tím nastaly jeho nejaktivnější kaktusářské roky. Pěstoval vše, co se mu líbilo, žádná specializace, snad jen rostlin rodu *Sulcorebutia* měl nejvíce. Před asi 4 lety jej začal omezovat zdravotní stav. Nejprve ukončil vydávání katalogů semen, začal také odprodávat drobné části sbírky a v roce 2023 se sbírky zbavil. Vážněji onemocněl a stáhl se do ústraní.

Byl to znalý kaktusář, mírné klidné kamarádké povahy. Kdo jste jej znali, zavzpomínejte na něj.

Jindřich Drápela

Fugit irreparabile tempus

Slova půjčená od Publia Vergilia Marona vyjadřují nenávratně prchající čas. A tento čas sleduje náš Karel Kašpárek, který nás pravidelně zásobuje jmény a čísly významných životních jubilejí našich členů. Zde podle abecedy vkládám jejich jména a roky, kterých se dožívají:

Kašpárek Karel	65
Kašparovský Jaroslav	75
Košťál Petr	50
Křivánek Vladimír	80
Tenk Karel	85
Záhora Jaroslav	65

Pánové, necht' Vám zdraví slouží, Slunce svítí, jídlo chutná, kytky kvetou, radost ať Vás neopouští a život ať Vás těší měrou vrchovatou.

Botanická zahrada Mnichov-Nymphenburg

Začneme tím, jak se tato botanická zahrada představuje na svých webových stránkách: „S rozlohou 21,2 hektarů a roční návštěvností přes 350 000 osob je Botanická zahrada Mnichov-Nymphenburg jednou z nejvýznamnějších zahrad na světě. Pěstuje se zde přibližně 16 240 druhů a poddruhů rostlin. Přístupné části skleníkového komplexu pokrývají přibližně 4 500 m².

Zahrada se svou pobočkou Alpská zahrada na Schachenu se zapojuje do národních i mezinárodních výzkumných projektů, kterým poskytuje důležitý materiál k pozorování. Patří k Bavorským státním přírodovědným sbírkám (SNSB), což je neuniverzitní výzkumná a vzdělávací instituce se šesti státními přírodovědnými sbírkami v oborech zoologie, botaniky, geologie a paleontologie, mineralogie, antropologie a paleoanatomie.“
(<https://botmuc.snsb.de>)

Současná botanická zahrada byla otevřena 10. května 1914, Není to ale první botanická zahrada v Mnichově, ta vznikla již v roce 1812. Růst města si však vyžádal přemístění zahrady na vhodnější místo.

Naše návštěva se uskutečnila v neděli v dubnu 2025 za krásného

slunečného počasí. To do zahrady přilákalo spoustu návštěvníků. Pěkné počasí ale nebyl jediný důvod, proč se v prostorách botanické zahrady pohybovaly davy lidí. Ve venkovních prostorách kvetla spousta narcisů (byť už bohužel odkvétaly) a také tulipánů (v plném rozkvětu). Množství rostlin v nejrůznějších barvách a tvarech bylo až neskutečné. Zahradníci, kterých má botanická zahrada asi stovku, odvedli vynikající práci. A tak bylo stále se na něco dívat a stále bylo co fotografovat...

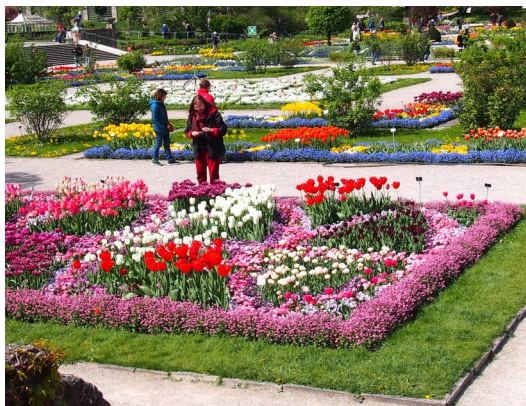
Ale ani při prohlídce nádherné venkovní výsadby jsme na kaktusy pochopitelně nezapomněli. Hned při vstupu do botanické zahrady jsou rozloženy výstavní skleníky, které se skládají ze tří velkých centrálních hal. Z nich odbočuje jedenáct menších skleníků a Zelená hala. Vstup do haly A v komplexu skleníků je tvořen kaktusy – vítejte ve Velkém kaktusovém domě! Kaktusy ve spojení s rulou a pískem pomáhají vytvářet krajinu typickou pro americké pouště a polopouště. Vysazeny jsou zde pochopitelně velké dekorativní kaktusy a sukulenty. Obvyklým exponátem ve sklenících botanických zahrad (obvykle také ve více exemplářích) bývá *Echinocactus grusonii*. Nemohl pochopitelně chybět. Spousta cereusovitých kaktusů často s cefálií se vypínala až k vrcholu skleníku. Na zemi kralovaly velké fero kaktusy (*F. histrix*, *pilifer*) nebo mezi kaktusáři jen vzácně pěstovaná *Pereskia grandiflora*. A tak by bylo možné pokračovat ve výčtu dalších a dalších exponátů.

Na setkání s dalšími kaktusy a sukulenty je třeba projít přes několik skleníků a dojít do haly C s odbočujícími dvěma skleníky (Malý dům sukulentů a Mexický dům). I když naším hlavním cílem byly kaktusy a jiné sukulenty, cestou k těmto hlavním cílům jsme si stačili prohlédnout i skleníky s jinými rostlinami – broméliemi, cykasy, kapradinami. Viděli jsme také orchideje v květu, přírodní i hybridní, v mnoha barvách kvetly hvězdníky (*Hippeastrum*), na banánovníku dozrával obrovský trs banánů.

Hala C – Dům Afriky a Madagaskaru – je paralelou haly A, je ale věnována přehlídce sukulentů z uvedených oblastí, především pryšcům a aloím. Např. nebylo možné přehlédnout veliký trs *Euphorbia avasmontana*. U paty rostliny *Selenicereus spinulosus* je nejen obvyklá jmenovka, ale také upozornění na činnost mnichovské kaktusářské organizace.

V Malém domě sukulentů je možné vidět nejen další zástupce aloí a pryšců, ale také litopsy a *Welwitschia mirabilis*. Jak už napovídá název, v Mexickém domě najdeme kaktusy a sukulenty Mexika, např. dobře známá astrofytka nebo mamilárie.

Poslední součástí komplexu skleníků je Zelená hala, kde bývají instalovány různé výstavy. V době naší návštěvy to byly obrazy rostlin tvořené digitálními kolážemi.

Zatímco narcisy pomalu odkvétají...

...tulipány kvetou naplno

Cereusy se vypínají až ke střeše skleníku

Mohutná *Pereskia grandiflora*

Po sklenících jsme si prohlédli venkovní prostory botanické zahrady. Něco jsme stačili prohlédnout, něco ne. Zajímavostí zahrady je „Vyhledávač stromů“ – interaktivní mapa, která umožňuje vyhledávat jednotlivé stromy. Zobrazuje jejich umístění a informace o nich. O vyhledávači jsem při návštěvě nevěděl, jeho služeb jsem nevyužil. Škoda. Pokud budu někdy v budoucnu opět na návštěvě Botanické zahrady Mnichov-Nymphenburg, určitě jej vyzkouším.

Stanislav Stuchlík

Ferocactus piliper

Hvězdník/*Hippeastrum*

Jak asi chutnají banány z botanické zahrady?

Euphorbia cooperi

Skleník plný sukulentů

Euphorbia avasmontana

Setkání Gymnofilů 2025

Setkání Gymnofilů se uskutečnilo v sobotu 2. 8. 2025 na obecním úřadě v obci Hlína. Pro tento způsob organizace mě inspiroval předseda klubu kaktusářů Příbram Petr Todorov, který organizoval setkání v minulém roce společně s Václavem Jiránkem.

Někteří pěstitelé přijeli už v pátek. Bylo pro ně připraveno pohoštění u Radka Čecha. Ubytování si každý řešil sám, polští přátelé spali v penzionu, ostatní v autě, na terase, k dispozici byla zahrada a jeden z účastníků si vymínil, že bude spát ve skleníku, což se nakonec potvrdilo. Atmosféra byla velmi příjemná a v drtivé většině se diskutovalo hlavně kaktusy, ať už jména, nebo pěstování. Celkem se pátečního posezení u Čechů zúčastnilo 13 kaktusářů. Všichni přítomní vybrali drobný obnos pro hostitele.

V sobotu ráno připravila paní domu Jana Čechová pro všechny snídani, aby se pak hosté mohli přesunout na nedaleký obecní úřad. Výběr vstupného zajišťoval člen klubu Astrophytum Brno Tomáš Lachký, všechno se opravdu ve dvou lidech zvládnout nedalo. Vlastní akce začala v 9.00 ráno přivítáním hostů a přednášejícím organizátorem, několik slov na úvod pronesl i předseda Gymnofilů Jiří Číp. Dále následovaly přednášky v tomto pořadí: – Stanislav Stuchlík – *Gymnocalycium uruguayense*
– Jaroslav Procházka – Okruh *Gymnocalycium bruchii*
– Radomír Řepka – Všechno z Chile
– Tomáš Kulhánek – *Gym. rhodantherum* a příbuzné na lokalitách
– Radek Čech – Omán
– Jiří Vařečka – Netřesky v přírodě a kultuře

Z důvodu organizace jsem se přednášek nezúčastnil, kromě své. Na oběd se podávaly ráno čerstvě usmažené řízky od našeho člena Jaroslava Kašparovského, nebo domácí guláš od Jany Čechové, oboje za 50 Kč, a

prakticky se téměř vše snědlo, měli jsme raději připravenou i zálohu v podobě sekané. Po celou dobu bylo k dispozici pivo a nealkoholické nápoje formou samoobsluhy. Celkem v sobotu dorazilo na Hlínu 46 kaktusářů ze 14 organizací, z toho byly tři přátelé z Polska. Po vyúčtování mohu konstatovat, že se setkání vydařilo velmi dobře, protože po odečtení všech nákladů mě zůstalo 50 Kč, s čímž jsem vůbec nepočítal. Závěrem bych chtěl poděkovat přednášejícím, organizátorům – manželce, bez které by se to celé neuskutečnilo, a vám všem, kteří jste na Hlínu v sobotu dorazili.

Ještě malá pozvánka na setkání v roce 2026, které se uskuteční 14.–15. 8. 2026 u Petra Todorova, Háje 6, Příbram. Srdečně jste zváni.

Radek Čech

Jednání Valné hromady SČSPKS z. s. v Brně 25. 10. 2025

Na Valné hromadě byli přítomni 43 zástupci členů SČSPKS, z toho 19 delegátů organizací s hlasem rozhodujícím (volebním), podle stanov SČSPKS má každý spolek jeden hlas.

Valná hromada byla zahájena ve 14 hodin, kdy účastníky přivítal předseda pořadajícího klubu Astrophytum Brno Radek Čech a předseda SČSPKS Jaroslav Vích. Další jednání VH řídil Lubomír Berka. Byly zvoleny tři komise potřebné k řádnému průběhu voleb VH a to mandátová, návrhová a volební. Následovaly zprávy za období 2021–2025 od předsedy společnosti Jaroslava Vícha, hospodáře Jany Čechové a předsedy kontrolní komise Ivana Kubáta, které VH jednohlasně schválila. Dále byly předneseny zprávy předsedy redakční rady Libora Kunteho, redaktora Atlasu kaktusů Lubomíra Berky a o činnosti archivní sekce poreferoval Jiří Vochozka, tyto zprávy vzala VH na vědomí. Poté proběhla diskuse k jednotlivým zprávám. Byl navržen a jednomyslně devatenácti hlasy schválen nový výbor a členové kontrolní komise pro období 2025–2029 ve složení:

- Musil Jiří, Ing. (Plzeň) – předseda SČSPKS
- Berka Lubomír, Ing. (Praha) – jednatel SČSPKS
- Bohata Jaroslav, RNDr., Ph.D. (střední Čechy – východ) – místopředseda pro Čechy
- Lachký Tomáš (Brno) – místopředseda pro Moravu
- Škrovan Albert, Ing. (Bratislava) – místopředseda pro Slovensko
- Čechová Jana, Ing. (Brno) – hospodář SČSPKS
- Bašus Petr, Mgr. (Ústecký kraj)
- Cigánek František (Jihomoravský a Zlínský kraj)
- Čech Radek (Brno)

- Číp Jiří, Ing. (Ostrava a Slezsko)
- Formel Petra, Mgr. (východní Slovensko)
- Halama František (střední a západní Slovensko)
- Havel Petr, Ing. (Královéhradecký kraj)
- Hoffmann Petr (střední Čechy – západ)
- Janeba Zlatko, Ing., Ph.D. (Praha) – kontakt se zahraničím
- Konstantinovič Jiří (západní Čechy a Karlovarský kraj)
- Kunte Libor, Ing., Ph.D. (Severní Čechy) – předseda redakční rady
- Pavlíček Karel (Pardubický kraj)
- Rec Michal, Ing. (severní Morava, Olomoucký kraj)
- Vochozka Jiří (Jižní Čechy) – předseda Archivní sekce
- Kubát Ivan, Ing. – kraj Vysočina – předseda kontrolní komise
- Kůrka Milan, Ing. – člen kontrolní komise
- Luňák Miroslav – člen kontrolní komise

Dále výbor SČSPKS jmenoval předsedu redakční rady časopisu Kaktusy: Ing. Libor Kunte, Ph.D., a členy redakční rady časopisu Kaktusy: RNDr. Jaroslav Bohata Ph.D., Čech Radek, Ing. Petr Česal, Igor Dráb Ph.D., Ladislav Fábíán, Ing. Zlatko Janeba Ph.D., Ing. Milan Kůrka, Mgr. Petr Pavelka, PhDr. Rudolf Slaba, Jiří Štembera, Ing. Jaroslav Vích, MUDr. Vítězslav Vlk. Z titulu Stanov SČSPKS se členy redakční rady stali: Ing. Jiří Musil – předseda SČSPKS, Ing. Lubomír Berka – jednatel SČSPKS a Ing. Jana Čechová – hospodář SČSPKS. Ing. Lubomír Berka byl zároveň jmenován vedoucím redaktorem vydávaného Atlasu kaktusů. Zlatko Janeba Ph.D. byl pověřen komunikací se zahraničím.

Poté nový předseda nastínil budoucí směřování SČSPKS a co očekává od členů výboru.

Kompletní zprávy budou uveřejněny na webu společnosti.

Radek Čech

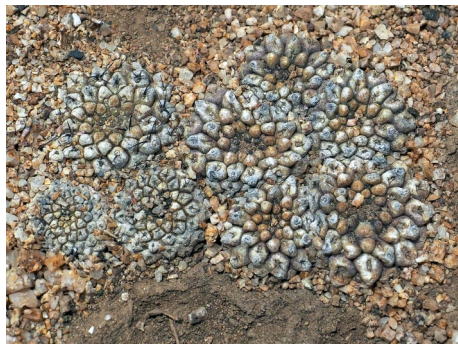
Obrázky ke článku na straně 7:
(vše je *Thelocephala esmeraldana*).

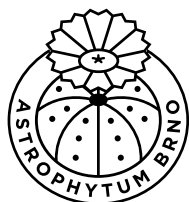
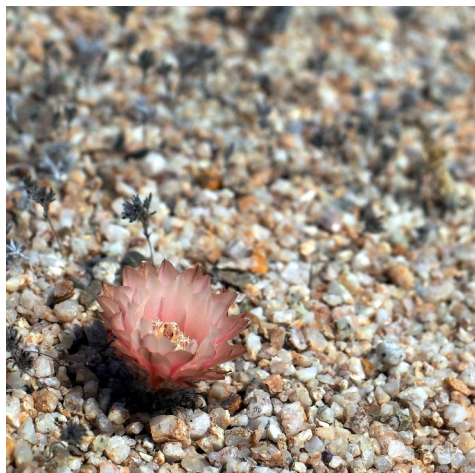
Quebrada Guanillos WP323

Na následující straně, čtvercové obrázky:

Esmeralda, *Thelocephala esmeraldana*

Esmeralda, WP4608, *Th. esmeraldana*

AZET – Zpravodaj Klubu kaktusářů Astrophytum Brno
Elektronickou verzi zpravodaje najdete na webových stránkách klubu.
Redakce: proch.jana@centrum.cz | Tisk: Tiskárna Zdeněk Indra

AZET 1/2026

www.astrophytum.cz